

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) NUTARTIS
2004 m. rugsėjo 9 d. *

Byloje T-14/04

Alto de Casablanca, SA, įsteigta Casablanca (Čilė), atstovaujama A. Pluckrose,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovojamą O. Montalto,

atsakovę,

kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis **Bodegas Julián Chivite, SL**, > įsteigta Cintruénigo (Ispanija),

* Proceso kalba: anglų.

dėl prašymo panaikinti VRDT antrosios apeliacinės tarybos 2003 m. lapkričio 4 d. sprendimą (byla R 18/2003-2) dėl paraiškos įregistruoti žodinį prekių ženklą VERAMONTE kaip Bendrijos prekių ženklą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas ir J. D. Cooke,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Faktinės aplinkybės ir procedūra

- 1 Ieškovas 2004 m. sausio 14 d. pateikė ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau – VRDT) antrosios apeliacinės tarybos 2003 m. lapkričio 4 d. Sprendimo (byla R 18/2003-2).

2. Ieškinyje nurodyta, kad ieškovui atstovauja *Chartered Institute of Patent Agents* (Jungtinės Karalystės patentinių patikėtinių organizacija) patentų agentas A. Pluckrose. A. Pluckrose tvirtina esąs *registered trade mark attorney* (konsultantas prekių ženklų klausimais), *European Patent Attorney* (Europos patentų konsultantas) ir *European Trade Mark Attorney* (Europos prekių ženklų konsultantas). Ieškinį pasirašė A. Pluckrose.

3. 2004 m. gegužės 13 d. Pirmosios instancijos teismas, taikydamas savo Procedūros reglamento 64 straipsnyje nustatytas proceso organizavimo priemones, pasiūlė VRDT pateikti pastabas dėl ieškinio priimtimumo atsižvelgiant į faktą, kad A. Pluckrose nėra advokatas. 2004 m. birželio 7 d. VRDT pateikė savo pastabas.

Teisė

4. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu ieškinyje yra akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai neturi jokio teisinio pagrindo, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

5. Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas mano, kad šalių rašytiniuose dokumentuose yra pakankamai informacijos, ir, remdamasis minėtu straipsniu, nusprendžia priimti sprendimą nesiimdamas jokių kitų procesinių veiksmų.

6. Remiantis Teisingumo Teismo statuto 19 straipsniu, taikomu procesui Pirmosios instancijos teisme pagal to paties Statuto 53 straipsnį, neprivilėgijuotoms šalims Bendrijos teismuose privalo atstovauti advokatas. Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio ketvirtoji pastraipa nurodo, kad „bylos šaliai Teisme gali atstovauti tik

advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalis, teisme“. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Statuto 19 straipsnio, Procedūros reglamento 44 straipsnio 3 dalis nustato, kad „šaliai atstovaujantis advokatas privalo pateikti Teismo kanceliarijai pažymą, įrodančią, kad jis turi teisę verstis advokato praktika valstybės narės arba kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalis, teisme“.

- 7 Šioje byloje ieškovas pripažįsta, kad A. Pluckrose nėra nei *solicitor*, nei *barrister*. Tačiau ieškovas nurodo, kad A. Pluckrose gali atstovauti klientams Jungtinės Karalystės teismuose bylose dėl intelektualinės nuosavybės. Ieškovas daro išvadą, kad A. Pluckrose gali atstovauti jam šioje byloje.

- 8 VRDT tvirtina, kad ši byla kelia šalių atstovavimo Bendrijos teismuose principo klausimą. Ji laikosi nuomonės, kad A. Pluckrose neturi leidimo atstovauti ieškovui šiuose teismuose. Nors jis turi leidimą atstovauti klientams tam tikruose Jungtinės Karalystės teismuose, jis nėra advokatas Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio prasme.

- 9 Pirmosios instancijos teismas mano, kad iš Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio aišku, kad tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalis, teisme, gali atstovauti ar padėti šalims, kurios nėra valstybės ar institucijos, nurodytos šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje pastraipose (2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *FTA ir kt. prieš Tarybą*, T-37/98, Rink. p. II-373, 20 punktas). Tai yra esminis procedūrinis reikalavimas, dėl kurio nesilaikymo ieškinys bus nepriimtinas.

- 10 Šis reikalavimas pagrįstas faktu, kad advokatas yra asmuo, kuris bendradarbiauja vykdamas teisingumą ir iš kurio reikalaujama visiškai nepriklausomai ir vadovaujantis svarbesniais teisingumo interesais teikti tokią teisinę pagalbą, kurios reikia klientui. Tokia apsauga remiasi profesinės etikos taisyklėmis, kurias bendru interesu nustato ir įgyvendina šiam tikslui įgaliotos institucijos. Tokia koncepcija atitinka bendras valstybių narių teises tradicijas ir atsispindi Bendrijos teisėtvarke (žr. pagal analogiją 1982 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AM & S prieš Komisiją*, 155/79, Rink. p. 1575, 24 punktą).
- 11 Reikia pripažinti, kad patentiniai patikėtiniai nebūtinai yra advokatai. Nors A. Pluckrose turi teisę atstovauti šalims tam tikrose bylose Jungtinės Karalystės teismuose, jis vis tiek nėra advokatas. Kadangi iš Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio aišku, kad neprivilegiuotoms šalims Bendrijos teismuose privalo atstovauti advokatas (žr. šios nutarties 6 punktą), darytina išvada, kad A. Pluckrose neturi teisės atstovauti ieškovui Pirmosios instancijos teisme.
- 12 Be to, bet kuri leidžiama šio reikalavimo išimtis turi būti aiškiai įtvirtinta Statute. Taip pagal Teisingumo Teismo Statuto 19 straipsnio septintąją pastraipą universiteto dėstytojai, kurie yra vienos iš valstybių narių piliečiai ir kuriems jų teisės aktai suteikia atstovavimo teisę teisme, Teisme naudojami tokiais pačiomis teisėmis, kurias šis straipsnis suteikia advokatams. A. Pluckrose niekaip neįrodė, kad ši išimtis jam taikytina.
- 13 Remiantis tuo, kas pirmiau nurodyta, šis ieškinyš privalo būti paskelbtas akivaizdžiai nepriimtiniu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 14 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT neprašė atlyginti bylinėjimosi išlaidas, kiekviena šalis turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.**
- 2. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2004 m. rugsėjo 9 dieną Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

P. Lindh